

II

(Komunikaty)

POROZUMIENIA MIĘDZYINSTYTUCJONALNE

PARLAMENT EUROPEJSKI
RADA
KOMISJA EUROPEJSKA

POROZUMIENIE MIĘDZYINSTYTUCJONALNE

z dnia 2 grudnia 2013 r.

pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami

(2013/C 373/01)

PARLAMENT EUROPEJSKI, RADA UNII EUROPEJSKIEJ I KOMISJA EUROPEJSKA,

zwane dalej instytucjami,

UZGADNIAJĄ, CO NASTĘPUJE:

1. Celem niniejszego porozumienia, przyjętego zgodnie z art. 295 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („TFUE”), jest wdrożenie dyscypliny budżetowej oraz poprawa funkcjonowania corocznej procedury budżetowej oraz współpracy między instytucjami w kwestiach budżetowych, jak również zapewnienie należytego zarządzania finansami.
2. Na mocy niniejszego porozumienia dyscyplina budżetowa obejmuje wszystkie wydatki. Porozumienie jest wiążące dla wszystkich instytucji przez cały okres obowiązywania.
3. Niniejsze porozumienie nie zmienia uprawnień budżetowych właściwych dla poszczególnych instytucji, określonych w Traktatach, w rozporządzeniu Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 ⁽¹⁾ („rozporządzenie w sprawie wieloletnich ram finansowych”) oraz w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 ⁽²⁾ („rozporządzenie finansowe”).

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 z dnia 20 grudnia 2013 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 884).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (EC, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1).

4. Wszelkie zmiany w niniejszym porozumieniu wymagają wspólnego porozumienia wszystkich instytucji.

5. Niniejsze porozumienie składa się z trzech części:

- część I zawiera przepisy uzupełniające dotyczące wieloletnich ram finansowych, a także przepisy dotyczące szczególnych instrumentów nieujętych w wieloletnich ramach finansowych,
- część II dotyczy współpracy międzyinstytucjonalnej podczas procedury budżetowej,
- część III zawiera przepisy dotyczące należytego zarządzania finansami w ramach funduszy Unii.

6. Niniejsze porozumienie wchodzi w życie dnia 23 grudnia 2013 r. i zastępuje porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami ⁽³⁾.

CZĘŚĆ I

WIELOLETNIE RAMY FINANSOWE ORAZ INSTRUMENTY SZCZEGÓLNE

A. Przepisy dotyczące wieloletnich ram finansowych

7. Informacje dotyczące operacji nieujętych w budżecie ogólnym Unii oraz przewidywalnego rozwoju różnych

⁽³⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

kategorii zasobów własnych Unii są ujęte orientacyjnie w osobnych tabelach. Informacje te będą corocznie aktualizowane i uwzględniane w dokumentach dołączanych do projektu budżetu.

8. Instytucje zapewniają, na potrzeby należytego zarządzania finansami, na ile to możliwe, w czasie trwania procedury budżetowej oraz w czasie przyjmowania budżetu, pozostawienie dostatecznych marginesów poniżej pułapów dla poszczególnych działów wieloletnich ram finansowych, z wyjątkiem poddziału „Spójność gospodarcza, społeczna i terytorialna”.

Aktualizacja prognoz dotyczących środków na płatności po 2020 r.

9. W 2017 r. Komisja dokona aktualizacji prognoz dotyczących środków na płatności po 2020 r. W aktualizacji tej uwzględnione zostaną wszystkie stosowne informacje, w tym rzeczywiste wykonanie przewidzianych w budżecie środków na zobowiązania oraz środków na płatności, jak również prognozy dotyczące wykonania. Obejmie ona także zasady opracowane w celu zapewnienia uporządkowanego kształtowania się środków na płatności względem środków na zobowiązania oraz prognoz wzrostu dochodu narodowego brutto Unii.

B. Przepisy dotyczące instrumentów szczególnych nieuwjętych w wieloletnich ramach finansowych

Rezerwa na pomoc nadzwyczajną

10. Gdy Komisja uzna, że konieczne jest uruchomienie rezerwy na pomoc nadzwyczajną, przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek o przesunięcie środków z rezerwy do odpowiednich pozycji budżetowych.

Każdy wniosek Komisji o przesunięcie środków z rezerwy musi być jednak poprzedzony zbadaniem możliwości realokacji środków.

W przypadku braku porozumienia uruchomiona zostaje procedura rozmów trójstronnych.

Przesunięcia środków z rezerwy dokonywane są zgodnie z rozporządzeniem finansowym.

Fundusz Solidarności Unii Europejskiej

11. Jeżeli spełnione są warunki uruchomienia Funduszu Solidarności Unii Europejskiej określone w odpowiednim akcie podstawowym, Komisja przedkłada wniosek o uruchomienie funduszu. Jeżeli będą istnieć możliwości realokacji środków w ramach działu wymagającego dodatkowych wydatków, Komisja – za pomocą odpowiedniego instrumentu budżetowego – uwzględni to przy sporządzaniu koniecznego wniosku zgodnie z rozporządzeniem finansowym. Decyzja o uruchomieniu środków z Funduszu Solidarności jest podejmowana wspólnie przez Parlament Europejski i Radę. Rada stanowi większością kwalifikowaną, a Parlament Europejski – większością głosów swoich członków i trzech piątych oddanych głosów.

W przypadku braku porozumienia uruchomiona zostaje procedura rozmów trójstronnych.

Instrument elastyczności

12. Komisja przedstawia wniosek dotyczący uruchomienia instrumentu elastyczności po zbadaniu wszelkich możliwości realokacji środków w ramach działu wymagającego dodatkowych wydatków.

We wniosku określone zostają potrzeby wymagające sfinansowania oraz kwota. Może on zostać przedstawiony na dowolny rok budżetowy podczas trwania procedury budżetowej.

Decyzja o uruchomieniu środków z instrumentu elastyczności jest podejmowana wspólnie przez Parlament Europejski i Radę. Rada stanowi większością kwalifikowaną, a Parlament Europejski – większością głosów swoich członków i trzech piątych oddanych głosów.

Porozumienie zawierane jest w ramach corocznej procedury budżetowej.

Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji

13. Jeżeli spełnione są warunki uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji określone w odpowiednim akcie podstawowym, Komisja przedkłada wniosek o uruchomienie funduszu. Decyzja o uruchomieniu środków z Funduszu Dostosowania do Globalizacji jest podejmowana wspólnie przez Parlament Europejski i Radę. Rada stanowi większością kwalifikowaną, a Parlament Europejski – większością głosów swoich członków i trzech piątych oddanych głosów.

Wraz z wnioskiem dotyczącym decyzji w sprawie uruchomienia Funduszu Dostosowania do Globalizacji Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek dotyczący przesunięcia środków do odpowiednich pozycji w budżecie.

W przypadku braku porozumienia uruchomiona zostaje procedura rozmów trójstronnych.

Przesunięcia związane z Funduszem Dostosowania do Globalizacji dokonywane są zgodnie z rozporządzeniem finansowym.

Margines na nieprzewidziane wydatki

14. Komisja, po przeprowadzeniu dogłębnej analizy wszystkich innych możliwości finansowania, przedkłada wniosek o uruchomienie całości lub części środków w ramach marginesu na nieprzewidziane wydatki. Taki wniosek można przedłożyć jedynie w odniesieniu do projektu budżetu korygującego lub projektu budżetu rocznego, których przyjęcie wymagałoby przedłożenia takiego wniosku. Wraz z wnioskiem o uruchomienie środków z marginesu na nieprzewidziane wydatki w ramach istniejącego budżetu Komisja przedkłada wniosek o realokację znacznej kwoty, wyliczonej w oparciu o analizę dokonaną przez Komisję.

Decyzja o uruchomieniu marginesu na nieprzewidziane wydatki jest podejmowana wspólnie przez Parlament Europejski i Radę jednocześnie z zatwierdzeniem przez nich budżetu korygującego lub budżetu ogólnego Unii, których przyjęcie umożliwi margines na nieprzewidziane wydatki. Parlament Europejski i Rada stanowią zgodnie z zasadami głosowania określonymi w art. 314 TFUE w odniesieniu do zatwierdzenia budżetu ogólnego Unii.

CZĘŚĆ II

POPRAWA WSPÓLRACY MIĘDZYINSTYTUCJONALNEJ W KWESTIACH BUDŻETOWYCH

A. Procedura współpracy międzyinstytucjonalnej

15. Szczegóły współpracy międzyinstytucjonalnej w trakcie procedury budżetowej przedstawiono w załączniku.

Przejrzystość budżetu

16. Komisja przygotowuje coroczne sprawozdanie towarzyszące budżetowi ogólnemu Unii; sprawozdanie to przedstawia dostępne i niepoufne informacje dotyczące:

- aktywów i zobowiązań Unii, w tym tych wynikających z operacji zaciągania i udzielania pożyczek prowadzonych przez Unię zgodnie z jej uprawnieniami na mocy Traktatów,
- dochodów, wydatków, aktywów i zobowiązań Europejskiego Funduszu Rozwoju (EFR), Europejskiego Instrumentu Stabilności Finansowej (EFSF), Europejskiego Mechanizmu Stabilności (EMS) i innych ewentualnych mechanizmów tworzonych w przyszłości, w tym funduszy powierniczych,
- wydatków ponoszonych przez państwa członkowskie w ramach wzmocnionej współpracy w zakresie, w jakim nie są one ujęte w budżecie ogólnym Unii.

B. Włączenie przepisów finansowych do aktów ustawodawczych

17. Każdy akt ustawodawczy dotyczący programu wieloletniego przyjmowany zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą zawiera przepis, w którym ustawodawca określa pulę środków finansowych dostępną w ramach programu.

Kwota ta stanowi główną kwotę odniesienia dla Parlamentu Europejskiego i Rady podczas corocznej procedury budżetowej.

Przy sporządzaniu projektu budżetu Parlament Europejski i Rada oraz Komisja zobowiązują się, że przez cały okres trwania danego programu nie dopuszczą do odstępstwa od ustalonej kwoty o więcej niż 10 %, chyba że pojawią się nowe, obiektywne, długoterminowe okoliczności, dla których podane zostanie wyraźne i precyzyjne uzasadnienie, z uwzględnieniem wyników uzyskanych przy realizacji programu, w szczególności na podstawie dokonanych ocen. Ewentualne zwiększenie wynikające z tego rodzaju zmian nie wykracza poza pułap wyznaczony dla danego działu, bez uszczerbku dla wykorzystania instru-

mentów przewidzianych w rozporządzeniu w sprawie wieloletnich ram finansowych oraz w niniejszym porozumieniu.

Niniejszy punkt nie ma zastosowania do środków finansowych na spójność przyjętych zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą, na które państwa członkowskie wstępnie przydzieliły środki i dla których ustalono pulę środków finansowych na cały okres trwania programu, ani do dużych projektów, o których mowa w art. 16 rozporządzenia w sprawie wieloletnich ram finansowych.

18. Akty ustawodawcze dotyczące wieloletnich programów niepodlegających zwykłej procedurze ustawodawczej nie zawierają „kwot uznanych za konieczne”.

Gdyby Rada pragnęła uwzględnić finansową kwotę odniesienia, uznaje się to za wskazujące wolę ustawodawcy i nie wpływa na uprawnienia budżetowe Parlamentu Europejskiego i Rady określone w TFUE. Przepis ten zostaje wymieniony we wszystkich aktach ustawodawczych zawierających taką finansową kwotę odniesienia.

Jeżeli dana finansowa kwota odniesienia była przedmiotem porozumienia osiągniętego w drodze procedury pojednawczej przewidzianej we wspólnej deklaracji Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji z dnia 4 marca 1975 r. ⁽¹⁾, uznaje się ją za kwotę odniesienia w rozumieniu pkt 17 niniejszego porozumienia.

C. Wydatki dotyczące porozumień w sprawie połowów

19. Wydatki na porozumienia w sprawie połowów podlegają następującym zasadom szczegółowym:

Komisja zobowiązuje się regularnie informować Parlament Europejski o przygotowaniach i prowadzeniu negocjacji, z uwzględnieniem ich skutków dla budżetu.

Institucje zobowiązują się podjąć wszelkie starania w trakcie procedury ustawodawczej odnoszącej się do porozumień w sprawie połowów, aby wszelkie procedury były realizowane jak najszybciej.

Kwoty przewidziane w budżecie na nowe porozumienia w sprawie połowów lub przedłużenie porozumień w sprawie połowów, które wchodzi w życie po dniu 1 stycznia danego roku budżetowego, są zapisywane w rezerwie.

Jeżeli środki finansowe odnoszące się do porozumień w sprawie połowów (łącznie z rezerwą) okażą się niewystarczające, Komisja dostarcza Parlamentowi Europejskiemu i Radzie informacje konieczne do wymiany poglądów w formie rozmów trójstronnych, możliwie w uproszczonej formie, na temat przyczyn danej sytuacji oraz środków, które mogłyby zostać przyjęte w ramach ustalonych procedur. W razie konieczności Komisja proponuje odpowiednie środki.

⁽¹⁾ Dz.U. C 89 z 22.4.1975, s. 1.

Co kwartał Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie szczegółowe informacje na temat realizacji obowiązujących porozumień w sprawie połowów oraz prognozę finansową na pozostałą część roku.

20. Przedstawiciele Parlamentu Europejskiego mogą brać udział – jako obserwatorzy – w konferencjach dwustronnych i wielostronnych, podczas których negocjowane są międzynarodowe porozumienia w sprawie połowów, z uwzględnieniem uprawnień Parlamentu Europejskiego w zakresie porozumień w sprawie połowów oraz zgodnie z pkt 25 i 26 porozumienia ramowego w sprawie stosunków między Parlamentem Europejskim a Komisją Europejską ⁽¹⁾.
21. Nie naruszając odpowiedniej procedury regulującej negocjacje porozumień w sprawie połowów, Parlament Europejski i Rada zobowiązują się, w ramach współpracy budżetowej, do osiągnięcia na czas porozumienia w sprawie odpowiedniego finansowania porozumień w sprawie połowów.

D. Wydatki związane z rezerwą na wypadek kryzysów w sektorze rolnym

22. Środki przeznaczone na rezerwę na wypadek kryzysów w sektorze rolnym, o których mowa w art. 25 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 ⁽²⁾, zapisuje się bezpośrednio w budżecie ogólnym Unii. Każda kwota z rezerwy, która nie zostanie udostępniona na środki kryzysowe, jest wypłacana w postaci płatności bezpośrednich.

Wydatki związane ze środkami na kryzysy, które wystąpią między dniem 16 października a końcem roku budżetowego, mogą zostać sfinansowane z rezerwy na kolejny rok budżetowy zgodnie z wymogami określonymi w akapicie trzecim.

Gdy Komisja uzna, że konieczne jest uruchomienie rezerwy, zgodnie z właściwym aktem ustawodawczym, przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek o przesunięcie środków z rezerwy do pozycji budżetowych, z których finansuje się środki, które uzna ona za konieczne. Każdy wniosek Komisji o przesunięcie środków z rezerwy jest poprzedzony zbadaniem możliwości realokacji środków.

Przesunięcia z rezerwy dokonywane są zgodnie z rozporządzeniem finansowym.

W przypadku braku porozumienia uruchomiona zostaje procedura rozmów trójstronnych.

E. Finansowanie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (WPZiB)

23. Całkowitą kwotę wydatków operacyjnych na WPZiB zapisuje się w całości w jednym rozdziale budżetu zatytułowanym „WPZiB”. Kwota ta obejmuje rzeczywiste przewidywane potrzeby oszacowane w ramach opracowania projektu budżetu na podstawie prognoz sporządzanych

corocznie przez Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa („Wysoki Przedstawiciel”) i z uwzględnieniem rozsądnego marginesu na nieprzewidziane działania. Żadnych środków nie można zapisać w rezerwie.

24. W zakresie wydatków na WPZiB ponoszonych z budżetu ogólnego Unii zgodnie z art. 41 Traktatu o Unii Europejskiej instytucje dążą, w ramach komitetu pojednawczego i na podstawie projektu budżetu przygotowanego przez Komisję, do osiągnięcia w każdym roku porozumienia w sprawie kwoty wydatków operacyjnych ponoszonych z budżetu ogólnego Unii oraz co do podziału tej kwoty pomiędzy artykuły rozdziału budżetu dotyczącego WPZiB zaproponowane w czwartym akapicie niniejszego punktu. W razie braku porozumienia przyjmuje się, że Parlament Europejski i Rada zapisują w budżecie kwotę zawartą w poprzednim budżecie lub kwotę zaproponowaną w projekcie budżetu, w zależności od tego, która z nich będzie niższa.

Łączna kwota wydatków operacyjnych w ramach WPZiB zostaje rozdzielona pomiędzy artykuły rozdziału budżetu dotyczącego WPZiB zgodnie z propozycją zawartą w akapicie czwartym. Każdy artykuł obejmuje instrumenty już przyjęte, instrumenty przewidywane, lecz jeszcze nie przyjęte, oraz wszystkie inne przyszłe, ale nieprzewidziane instrumenty, które Rada ma przyjąć w trakcie odnośnego roku budżetowego.

Ponieważ na podstawie rozporządzenia finansowego Komisja posiada uprawnienia do samodzielnego dokonywania przesunięć środków pomiędzy artykułami w ramach rozdziału budżetu dotyczącego WPZiB, zapewniona jest odpowiednio elastyczność uważana za niezbędną do szybkiej realizacji działań w ramach WPZiB. W przypadku gdyby kwota zapisana w rozdziale budżetu dotyczącym WPZiB okazała się w ciągu roku budżetowego niewystarczająca do pokrycia koniecznych wydatków, Parlament Europejski i Rada, działając na wniosek Komisji, pilnie przystępują do poszukiwania rozwiązania, biorąc pod uwagę art. 3 rozporządzenia w sprawie wieloletnich ram finansowych oraz pkt 10 niniejszego porozumienia.

W rozdziale budżetu dotyczącym WPZiB artykuły, w ramach których mają być ujęte działania w zakresie WPZiB, mogą mieć następujące nazwy:

- najważniejsze misje, o których mowa w art. 49 ust. 1 lit. g) rozporządzenia finansowego,
- operacje zarządzania kryzysowego, zapobieganie konfliktom, ich rozwiązywanie i działania stabilizacyjne oraz monitorowanie i wdrażanie procesów pokojowych i procesów związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa,
- nieproliferacja i rozbrojenie,
- środki nadzwyczajne,
- środki przygotowawcze i środki następcze,
- specjaliści przedstawiciele Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 304 z 20.11.2010, s. 47.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 549).

25. Każdego roku Wysoki Przedstawiciel konsultuje się z Parlamentem Europejskim w sprawie dokumentu perspektywicznego, który zostaje przekazany do dnia 15 czerwca danego roku i określa główne aspekty i podstawowe wybory w zakresie WPZiB, łącznie ze skutkami finansowymi dla budżetu ogólnego Unii, oceną środków wprowadzonych w roku n-1 oraz oceną koordynacji i komplementarności działań w ramach WPZiB i z działaniami prowadzonymi w ramach innych zewnętrznych instrumentów finansowych Unii. Ponadto Wysoki Przedstawiciel regularnie informuje Parlament Europejski poprzez wspólne spotkania konsultacyjne organizowane co najmniej pięć razy w roku w ramach regularnego dialogu politycznego dotyczącego WPZiB, uzgadniane najpóźniej w trakcie obrad komitetu pojednawczego. Udział w takich spotkaniach określają odpowiednio Parlament Europejski i Rada, z uwzględnieniem celu i charakteru informacji wymienianych podczas tych spotkań.

Komisja jest zapraszana do udziału w tych spotkaniach.

W przypadku gdy Rada przyjmie decyzję w dziedzinie WPZiB pociągającą za sobą wydatki, Wysoki Przedstawiciel niezwłocznie i w każdym przypadku w nieprzekraczalnym terminie pięciu dni roboczych przesyła Parlamentowi Europejskiemu szacunki dotyczące przewidywanych kosztów („oświadczenia finansowe”), w szczególności kosztów odnoszących się do ram czasowych, wykorzystania personelu, pomieszczeń i innej infrastruktury, środków transportu, potrzeb szkoleniowych i ustaleń dotyczących bezpieczeństwa.

Raz na kwartał Komisja informuje Parlament Europejski i Radę o realizacji działań w zakresie WPZiB oraz przedstawia prognozy finansowe dotyczące pozostałej części roku budżetowego.

F. Zaangażowanie instytucji w zakresie kwestii dotyczących polityki rozwojowej i Europejskiego Funduszu Rozwoju

26. Komisja rozpoczyna nieformalny dialog z Parlamentem Europejskim na temat kwestii dotyczących polityki rozwojowej, niezależnie od źródła jej finansowania. Metody stosowane przez Parlament Europejski do kontroli Europejskiego Funduszu Rozwoju („EFR”) będą na zasadzie dobrowoliności dostosowane do uprawnień kontrolnych, które istnieją w ramach budżetu ogólnego Unii, w szczególności w odniesieniu do Instrumentu Finansowania Współpracy na rzecz Rozwoju, zgodnie ze szczegółowymi ustaleniami, które zostaną przyjęte podczas nieformalnego dialogu.

Parlament Europejski i Rada odnotowują, że Komisja, w celu, między innymi, zwiększenia demokratycznej kontroli polityki rozwojowej, zamierza zaproponować włączenie EFR do budżetu począwszy od 2021 r.

G. Współpraca instytucji w trakcie procedury budżetowej w sprawach wydatków administracyjnych

27. Oszczędności wynikające z zastosowania pułapu w dziale 5, jak przedstawiono w załączniku do rozporządzenia w sprawie wieloletnich ram finansowych, są proporcjonalnie podzielone na wszystkie instytucje oraz inne organy Unii na podstawie ich udziału w budżetach administracyjnych.

Oczekuje się, że każda instytucja, każdy organ lub każda agencja będą przedstawiać szacunkowe wydatki w corocznej procedurze budżetowej zgodnie ze wskazówkami, o których mowa w akapicie pierwszym.

By wykorzystać dodatkowe zasoby wynikające z wydłużenia czasu pracy do 40 godzin tygodniowo, Parlament Europejski, Rada i Komisja uzgadniają stopniowe zmniejszenie personelu o 5 % w porównaniu z planem zatrudnienia na dzień 1 stycznia 2013 r. ⁽¹⁾. Taka redukcja powinna dotyczyć wszystkich instytucji, organów i agencji oraz powinna zostać przeprowadzona między 2013 a 2017 r. Nie stanowi to uszczerbku dla uprawnień budżetowych Parlamentu Europejskiego i Rady.

CZĘŚĆ III

NALEŻYTE ZARZĄDZANIE FINANSAMI W ODNIESIENIU DO UNIJNYCH ŚRODKÓW FINANSOWYCH

A. Wspólne zarządzanie

28. Komisja zapewnia, by Parlament Europejski, Rada i Trybunał Obrachunkowy otrzymywały, na swój wniosek, wszelkie informacje i dokumenty związane ze środkami Unii wydanymi za pośrednictwem organizacji międzynarodowych, które to informacje i dokumenty otrzymano na mocy umów o kontroli zawartych z tymi organizacjami i które uznaje się za niezbędne do wykonywania kompetencji Parlamentu Europejskiego, Rady lub Trybunału Obrachunkowego na mocy TFUE.

Sprawozdanie oceniające

29. W sprawozdaniu oceniającym, określonym w art. 318 TFUE, Komisja przeprowadza rozróżnienie między politykami wewnętrznymi, skoncentrowanymi na strategii „Europa 2020”, a politykami zewnętrznymi, a do oceny finansów Unii opartej na osiągniętych wynikach wykorzystuje większą ilość informacji dotyczących wykonania, w tym wyniki audytów oceniających wykonanie.

Programowanie finansowe

30. Komisja przedkłada pełne programowanie finansowe dla działów 1 (z wyjątkiem poddziału „Spójność gospodarcza, społeczna i terytorialna”), 2 (wyłącznie dla „środowiska” i „rybołówstwa”), 3 i 4 wieloletnich ram finansowych dwa razy do roku: pierwszy raz w kwietniu lub maju (wraz z dokumentami załączonymi do projektu budżetu), a następnie w grudniu lub styczniu (po przyjęciu budżetu ogólnego Unii). Programowanie to, uporządkowane według działów, obszarów polityki i pozycji budżetowych, powinno określać:

a) obowiązujące ustawodawstwo z rozróżnieniem na programy wieloletnie i działania roczne:

— w przypadku programów wieloletnich Komisja powinna wskazać procedurę, w ramach której zostały one przyjęte (zwykła lub specjalna procedura ustawodawcza), okres ich trwania, całkowitą finansową pulę środków oraz część przeznaczoną na wydatki administracyjne,

⁽¹⁾ Rada i Komisja już wdrożyły pierwszą redukcję personelu, o 1 %, w porównaniu z planem zatrudnienia na dzień 1 stycznia 2013 r.

— w przypadku działań rocznych (dotyczących projektów pilotażowych, działań przygotowawczych oraz agencji) oraz działań finansowanych w ramach uprawnień Komisji powinna ona dostarczyć szacunki wieloletnie oraz wskazać marginesy założone w ramach zatwierdzonych pułapów ustalonych w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 1268/2012⁽¹⁾;

b) wnioski ustawodawcze będące przedmiotem prac bieżące wnioski Komisji, wraz z ostatnią aktualizacją.

Komisja powinna rozważyć sposoby powiązania programowania finansowego z jej programowaniem ustawodawczym, aby zapewnić bardziej precyzyjne i wiarygodne prognozy. W przypadku każdego wniosku ustawodawczego Komisja powinna wskazać, czy jest on włączony do programu na okres od kwietnia do grudnia. Parlament Europejski i Rada powinni być informowani w szczególności o:

a) wszystkich nowych przyjętych aktach ustawodawczych oraz wszystkich wnioskach ustawodawczych będących przedmiotem prac, które jednak nie są ujęte w kwietniowym ani grudniowym programie (wraz z odnośnymi kwotami);

b) ustawodawstwie przewidzianym w rocznym programie prac ustawodawczych Komisji ze wskazaniem czy działania mogą mieć skutki finansowe.

W razie potrzeby Komisja powinna wskazać zmiany w programowaniu, jakie pociągną za sobą nowe wnioski ustawodawcze.

B. Agencje i szkoły europejskie

31. Przed przedłożeniem wniosku dotyczącego utworzenia nowej agencji Komisja powinna sporządzić wiarygodną, pełną i obiektywną ocenę skutków, biorąc między innymi pod uwagę konieczną liczbę personelu o odpowiednich kwalifikacjach, aspekty dotyczące stosunku korzyści do kosztów, pomocniczość i proporcjonalność, skutki dla działań na szczeblu krajowym i unijnym oraz skutki budżetowe dla odpowiedniego działu wydatków. Na podstawie tych informacji i bez uszczerbku dla procedur ustawodawczych obowiązujących w przypadku tworzenia agencji Parlament Europejski i Rada zobowiązują się w ramach współpracy budżetowej osiągnąć na czas porozumienie w sprawie finansowania wnioskowanej agencji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1268/2012 z dnia 29 października 2012 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. L 362 z 31.12.2012, s. 1).

Należy zastosować następującą procedurę:

— po pierwsze, Komisja systematycznie przedstawia podczas pierwszej rundy rozmów trójstronnych po przyjęciu jej wniosku wszelkie wnioski dotyczące utworzenia nowej agencji oraz prezentuje ocenę skutków finansowych regulacji dołączaną do projektu aktu prawnego postulującego utworzenie danej agencji, a także przedstawia konsekwencje jej utworzenia dla pozostałego okresu programowania finansowego,

— po drugie, w trakcie procesu ustawodawczego Komisja wspomaga ustawodawcę w ocenie konsekwencji finansowych proponowanych zmian. Takie konsekwencje finansowe powinny być wzięte pod uwagę podczas stosownych ustawodawczych rozmów trójstronnych,

— po trzecie, przed zakończeniem procesu ustawodawczego Komisja przedstawia uaktualnioną ocenę skutków finansowych regulacji, uwzględniając ewentualne zmiany wprowadzane przez ustawodawcę; taka końcowa ocena skutków finansowych regulacji jest umieszczana w porządku obrad ostatecznych ustawodawczych rozmów trójstronnych i formalnie zatwierdzana przez ustawodawcę. Umieszcza się ją również w porządku obrad następnej rundy budżetowych rozmów trójstronnych (w pilnych przypadkach w uproszczonej formie), w celu osiągnięcia porozumienia w sprawie finansowania,

— po czwarte, porozumienie osiągnięte podczas rozmów trójstronnych, z uwzględnieniem dokonanej przez Komisję oceny budżetowej w odniesieniu do treści procesu ustawodawczego, jest potwierdzane we wspólnym oświadczeniu. Takie porozumienie podlega zatwierdzeniu przez Parlament Europejski i Radę, zgodnie z ich regulaminami wewnętrznymi.

Taka sama procedura będzie stosowana w przypadku każdej zmiany aktu prawnego dotyczącego agencji, która mogłaby mieć wpływ na zasoby przedmiotowej agencji.

W przypadku znaczącej zmiany zakresu zadań agencji bez jednoczesnej zmiany aktu prawnego, na mocy którego utworzona została przedmiotowa agencja, Komisja informuje Parlament Europejski i Radę, przedstawiając zmienioną ocenę skutków finansowych, tak aby umożliwić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie osiągnięcie na czas porozumienia w sprawie finansowania agencji.

32. Odpowiednie przepisy podejścia ogólnego załączonego do wspólnego oświadczenia Parlamentu Europejskiego, Rady Unii Europejskiej oraz Komisji Europejskiej w sprawie agencji zdecentralizowanych podpisanego w dniu 19 lipca 2012 r. powinny zostać należycie uwzględnione w procedurze budżetowej.

33. W przypadku planów utworzenia nowej szkoły europejskiej przez Radę Zarządzającą należy odpowiednio zastosować podobną procedurę pod kątem skutków, jakie utworzenie szkoły wywrze na budżet ogólny Unii.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 grudnia 2013 r.

W imieniu Rady
J. BERNATONIS
Przewodniczący

W imieniu Komisji
J. LEWANDOWSKI
Członek Komisji

Sporządzono w Strasburgu dnia 10 grudnia 2013 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
M. SCHULZ
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Współpraca międzyinstytucjonalna w trakcie procedury budżetowej

Część A. Harmonogram procedury budżetowej

1. Z odpowiednim wyprzedzeniem przed rozpoczęciem procedury budżetowej instytucje uzgadniają co roku praktyczny harmonogram prac na podstawie stosowanej praktyki.

Część B. Priorytety procedury budżetowej

2. Z odpowiednim wyprzedzeniem przed przyjęciem projektu budżetu przez Komisję zwoływane są rozmowy trójstronne w celu omówienia ewentualnych priorytetów budżetu na kolejny rok budżetowy.

Część C. Uchwalenie projektu budżetu i aktualizacja preliminarzy

3. Instytucje inne niż Komisja są proszone o przyjęcie swoich preliminarzy do końca marca.
4. Każdego roku Komisja przedstawia projekt budżetu ukazujący rzeczywiste potrzeby Unii w zakresie finansowania.

Komisja bierze pod uwagę:

- a) przedstawione przez państwa członkowskie prognozy dotyczące funduszy strukturalnych;
 - b) możliwość wykorzystania środków, przy dążeniu do zachowania ścisłej zależności między środkami na zobowiązania i środkami na płatności;
 - c) możliwości rozpoczęcia realizacji nowych polityk poprzez projekty pilotażowe, nowe działania przygotowawcze lub obydwu lub kontynuację dobiegających końca działań wieloletnich, po uprzednim oceniu możliwości przyjęcia aktu podstawowego w rozumieniu rozporządzenia finansowego (definicja aktu podstawowego, uwarunkowanie wykonania przyjęciem aktu podstawowego oraz wyjątki);
 - d) konieczność zagwarantowania, że wszelkie zmiany wydatków w odniesieniu do poprzedniego roku będą zgodne z ograniczeniami wynikającymi z dyscypliny budżetowej.
5. Instytucje unikają, na ile to możliwe, wprowadzania do budżetu pozycji obejmujących nieznaczne kwoty wydatków operacyjnych.
 6. Parlament Europejski i Rada zobowiązują się również mieć na względzie ocenę możliwości wykonania budżetu zawartą w projektach sporządzanych przez Komisję oraz w związku z wykonaniem bieżącego budżetu.
 7. W interesie należytego zarządzania finansami i ze względu na skutki istotnych zmian nomenklatury budżetowej w odniesieniu do tytułów i rozdziałów dotyczących obowiązków departamentów Komisji w zakresie sprawozdań z zarządzania Parlament Europejski i Rada zobowiązują się omawiać wszelkie istotne zmiany z Komisją podczas procedury pojednawczej.
 8. W interesie lojalnej i należytej współpracy instytucjonalnej Parlament Europejski i Rada zobowiązują się do utrzymywania regularnych i aktywnych kontaktów na wszystkich szczeblach, za pośrednictwem swoich negocjatorów, podczas całej procedury budżetowej, a w szczególności podczas okresu pojednawczego. Parlament Europejski i Rada zobowiązują się do zapewniania terminowej i stałej wzajemnej wymiany właściwych informacji i dokumentów zarówno na szczeblu formalnym, jak i nieformalnym oraz do odbywania w razie potrzeby i we współpracy z Komisją posiedzeń technicznych lub informacyjnych podczas okresu pojednawczego. Komisja zapewnia terminowy i równy dostęp do informacji i dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
 9. Do czasu zwołania komitetu pojednawczego Komisja może w razie potrzeby wprowadzić poprawki do projektu budżetu zgodnie z art. 314 ust. 2 TFUE, w tym w formie listu w sprawie poprawek aktualizującego preliminarz wydatków na rolnictwo. Komisja bezzwłocznie przedkłada informacje dotyczące aktualizacji Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. Ponadto przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wszelkie stosowne uzasadnienia, jakich mogą oni wymagać.

Część D. Procedura budżetowa przed procedurą pojednawczą

10. Rozmowy trójstronne są zwoływane z odpowiednim wyprzedzeniem przed czytaniem w Radzie, tak aby umożliwić instytucjom wymianę poglądów na temat projektu budżetu.
11. Aby Komisja mogła w odpowiednim czasie ocenić możliwość wykonania poprawek przewidzianych przez Parlament Europejski i Radę, dotyczących utworzenia nowych działań przygotowawczych lub projektów pilotażowych lub przedłużenia istniejących, Parlament Europejski i Rada informują Komisję o swoich zamiarach w tym względzie, tak aby pierwsze rozmowy mogły się odbyć już podczas tych rozmów trójstronnych.
12. Rozmowy trójstronne można zwołać przed głosowaniem na posiedzeniu plenarnym Parlamentu Europejskiego.

Część E. Procedura pojednawcza

13. Jeżeli Parlament Europejski przyjmuje poprawki do stanowiska Rady, przewodniczący Rady – w trakcie tego samego posiedzenia plenarnego – zapoznaje się z rozbieżnościami w stanowiskach obu instytucji i udziela przewodniczącemu Parlamentu Europejskiego zgody na bezzwłoczne zwołanie komitetu pojednawczego. Pismo zwołujące komitet pojednawczy zostaje przesłane nie później niż w pierwszym dniu roboczym w tygodniu następującym po zakończeniu miesięcznej sesji parlamentarnej, w trakcie której przeprowadzono głosowanie plenarne, a okres pojednawczy rozpoczyna się następnego dnia. Trwający 21 dni okres oblicza się zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG, Euratom) nr 1182/71 ⁽¹⁾.
14. Jeżeli Rada nie może wyrazić zgody na wszystkie poprawki przyjęte przez Parlament Europejski, powinna ona potwierdzić swoje stanowisko w piśmie przesłanym przed zaplanowanym terminem pierwszego posiedzenia podczas okresu pojednawczego. W takim przypadku komitet pojednawczy postępuje zgodnie z warunkami określonymi poniżej.
15. Komitet pojednawczy obraduje pod wspólnym przewodnictwem przedstawicieli Parlamentu Europejskiego i Rady. Posiedzeniom komitetu pojednawczego przewodniczy współprzewodniczący instytucji będącej gospodarzem posiedzenia. Każda instytucja wyznacza zgodnie ze swym regulaminem reprezentujących ją uczestników na każde posiedzenie oraz określa mandat negocjacyjny. Parlament Europejski i Rada są reprezentowane w Komitecie pojednawczym na właściwym szczeblu, co pozwala każdej delegacji na polityczne zobowiązanie jej instytucji i umożliwia czynienie rzeczywistych postępów w wypracowywaniu ostatecznego porozumienia.
16. Zgodnie z art. 314 ust. 5 akapit drugi TFUE Komisja uczestniczy w pracach komitetu pojednawczego i podejmuje wszelkie niezbędne inicjatywy na rzecz zbliżenia stanowisk Parlamentu Europejskiego i Rady.
17. Rozmowy trójstronne odbywają się na różnych szczeblach reprezentacji przez cały czas trwania procedury pojednawczej, w celu rozstrzygnięcia nierozwiązanych kwestii i przygotowania porozumienia w ramach komitetu pojednawczego.
18. Posiedzenia komitetu pojednawczego i rozmowy trójstronne odbywają się na zmianę w pomieszczeniach Parlamentu Europejskiego i Rady, tak aby zapewnić równy podział zasobów, w tym w zakresie tłumaczenia konferencyjnego.
19. Daty posiedzeń komitetu pojednawczego oraz rozmów trójstronnych ustala się z wyprzedzeniem w drodze porozumienia między trzema instytucjami.
20. Komitetowi pojednawczemu zostaje udostępniony wspólny pakiet dokumentów („dokumenty bazowe”) zawierających porównanie poszczególnych etapów procedury budżetowej ⁽²⁾. Dokumenty te obejmują dane liczbowe „według pozycji”, ogólne kwoty według działów wieloletnich ram finansowych, a także skonsolidowany dokument zawierający dane liczbowe i uwagi odnoszące się do wszystkich pozycji budżetowych uznanych za technicznie „otwarte”. Bez uszczerbku dla ostatecznej decyzji komitetu pojednawczego w odrębnym dokumencie zostają wyszczególnione wszystkie pozycje budżetowe uznane za technicznie zamknięte ⁽³⁾. Dokumenty te są klasyfikowane według nomenklatury budżetowej.

Do dokumentów bazowych przeznaczonych dla komitetu pojednawczego dołącza się również inne dokumenty, w tym pismo Komisji w sprawie wykonalności dotyczące stanowiska Rady i poprawek Parlamentu Europejskiego oraz wszelkie pisma z innych instytucji dotyczące stanowiska Rady lub poprawek Parlamentu Europejskiego.
21. W celu osiągnięcia porozumienia przed upływem okresu pojednawczego, w trakcie rozmów trójstronnych:
 - zostaje określony zakres negocjacji kwestii budżetowych, którymi należy się zająć,
 - zostaje zatwierdzony wykaz pozycji budżetowych uznanych za technicznie zamknięte, z zastrzeżeniem ostatecznego porozumienia w sprawie całego budżetu na dany rok budżetowy,
 - zostają omówione kwestie określone w tiret pierwszym w celu wypracowania ewentualnych porozumień, które zatwierdzi komitet pojednawczy,
 - zostają omówione kwestie tematyczne, również według działów wieloletnich ram finansowych.Wstępne wnioski zostają wyciągnięte wspólnie podczas lub w bezpośrednim następstwie każdej rundy rozmów trójstronnych; jednocześnie zostaje ustalony porządek obrad kolejnego posiedzenia. Wnioski te zostają zapisane przez instytucję organizującą dane posiedzenie trójstronne i zostają uznane za tymczasowo zatwierdzone po upływie 24 godzin, bez uszczerbku dla ostatecznej decyzji komitetu pojednawczego.
22. Wnioski z rozmów trójstronnych oraz dokument zawierający pozycje budżetowe są dostępne na posiedzeniach komitetu pojednawczego wraz z pozycjami budżetowymi, w odniesieniu do których zostało wypracowane wstępne porozumienie w trakcie rozmów trójstronnych.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG, Euratom) nr 1182/71 z dnia 3 czerwca 1971 r. określające zasady mające zastosowanie do okresów, dat i terminów (Dz.U. L 124 z 8.6.1971, s. 1).

⁽²⁾ Poszczególne kroki obejmują: budżet na bieżący rok budżetowy (w tym przyjęte budżety korygujące); wstępny projekt budżetu; stanowisko Rady w sprawie projektu budżetu; poprawki Parlamentu Europejskiego do stanowiska Rady oraz listy w sprawie poprawek przedstawione przez Komisję (o ile nie zostały one jeszcze w pełni zatwierdzone przez wszystkie instytucje).

⁽³⁾ Pozycja budżetowa uznana za technicznie zamkniętą to pozycja, w odniesieniu do której nie istnieją rozbieżności między Parlamentem Europejskim a Radą i w odniesieniu do której nie przedstawiono listu w sprawie poprawek.

23. Wspólny projekt przewidziany w art. 314 ust. 5 TFUE opracowuje sekretariat Parlamentu Europejskiego i sekretariat Rady, przy pomocy Komisji. Projekt ten składa się z pisma przewodniego kierowanego przez przewodniczących obu delegacji do przewodniczącego Parlamentu Europejskiego i przewodniczącego Rady, zawierającego datę porozumienia osiągniętego na posiedzeniu komitetu pojednawczego, i załączników, które obejmują:

- dane liczbowe według pozycji w odniesieniu do wszystkich pozycji budżetowych oraz zbiorcze dane liczbowe według działów ram finansowych,
- skonsolidowany dokument zawierający dane liczbowe i końcowy tekst wszystkich pozycji, które zostały zmienione w trakcie procedury pojednawczej,
- wykaz pozycji, które nie zostały zmienione względem projektu budżetu ani stanowiska Rady w sprawie tego projektu.

Komitet pojednawczy może również zatwierdzić wnioski i ewentualne wspólne oświadczenia odnoszące się do budżetu.

24. Wspólny projekt zostaje przetłumaczony na wszystkie języki urzędowe instytucji Unii (przez służby Parlamentu Europejskiego) i jest przedłożony do zatwierdzenia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie w okresie czternastu dni od daty tego porozumienia w sprawie wspólnego projektu zgodnie z pkt 23.

Budżet podlega ostatecznej redakcji dokonanej przez prawników lingwistów po przyjęciu wspólnego projektu; redakcja ta polega na połączeniu załączników do wspólnego projektu z pozycjami budżetowymi, które nie zostały zmienione w trakcie procedury pojednawczej.

25. Instytucja organizująca posiedzenie (rozmowy trójstronne lub posiedzenie pojednawcze) zapewnia tłumaczenie obrad na wszystkie języki zgodnie z pełnym systemem językowym mającym zastosowanie do posiedzeń komitetu pojednawczego oraz doraźnym systemem językowym w odniesieniu do rozmów trójstronnych.

Instytucja organizująca posiedzenie zapewnia powielenie i rozprowadzenie dokumentów roboczych.

Służby wszystkich trzech instytucji współpracują w zakresie rejestrowania wyników negocjacji w celu sfinalizowania wspólnego projektu.

Część F. **Budżety korygujące**

Zasady ogólne

26. Mając na uwadze, że budżety korygujące często koncentrują się na konkretnych, a niekiedy pilnych kwestiach, instytucje uzgadniają następujące zasady, aby zapewnić odpowiednią współpracę międzyinstytucjonalną umożliwiającą płynny i sprawny proces decyzyjny dotyczący budżetów korygujących, o ile to możliwe, bez konieczności zwoływania w tym celu posiedzenia pojednawczego.

27. Na ile to możliwe, instytucje dokładają starań, aby ograniczyć liczbę budżetów korygujących.

Harmonogram prac

28. Komisja informuje z wyprzedzeniem Parlament Europejski i Radę o ewentualnych datach przyjęcia projektów budżetów korygujących, nie przesądzając jednak o ostatecznej dacie ich przyjęcia.

29. Zgodnie ze swoim regulaminem wewnętrznym Parlament Europejski i Rada dokładają starań, aby rozpatrzyć przedłożony przez Komisję projekt budżetu korygującego jak najszybciej po przyjęciu go przez Komisję.

30. W celu przyspieszenia procedury Parlament Europejski i Rada zapewniają, aby ich harmonogramy prac były w miarę możliwości skoordynowane, tak aby procedura mogła zostać przeprowadzona w sposób spójny i sprzyjający zbliżeniu stanowisk. Postarają się zatem jak najszybciej opracować orientacyjny harmonogram poszczególnych etapów kończących się ostatecznym przyjęciem budżetu korygującego.

Parlament Europejski i Rada wezmą pod uwagę stosunkowo pilny charakter budżetu korygującego oraz konieczność zatwierdzenia go w należytych terminie, tak aby mógł on wejść w życie w roku budżetowym, którego dotyczy.

Współpraca podczas czytania

31. Instytucje współpracują ze sobą w dobrej wierze podczas całej procedury, aby umożliwić w najwyższym możliwym stopniu przyjęcie budżetów korygujących na wczesnym etapie procedury.

W odpowiednich przypadkach, gdy istnieje ryzyko rozbieżności opinii, Parlament Europejski lub Rada, przed zajęciem ostatecznego stanowiska w sprawie budżetu korygującego przez każdą z tych instytucji, lub też Komisja, w każdym czasie, może zaproponować zwołanie specjalnych rozmów trójstronnych w celu omówienia rozbieżności oraz osiągnięcia kompromisu.

32. Wszystkie projekty budżetów korygujących przedstawione przez Komisję, ale jeszcze nie zatwierdzone, są systematycznie wpisywane do porządku obrad rozmów trójstronnych planowanych w toku corocznej procedury budżetowej. Komisja przedstawia projekty budżetów korygujących, a Parlament Europejski i Rada informują o swoim stanowisku, o ile to możliwe, przed datą rozmów trójstronnych.

33. Jeżeli w trakcie rozmów trójstronnych dojdzie do zawarcia kompromisu, Parlament Europejski i Rada zobowiążą się do uwzględnienia wyniku tych rozmów podczas debaty nad budżetem korygującym zgodnie z TFUE i ich regulaminami wewnętrznymi.

Współpraca po czytaniu

34. W przypadku gdy Parlament Europejski zatwierdza stanowisko Rady bez poprawek, budżet korygujący zostaje przyjęty, zgodnie z TFUE.
35. Jeżeli Parlament Europejski przyjmie poprawki większością głosów swoich członków, zastosowanie ma art. 314 ust. 4 lit. c) TFUE. Przed posiedzeniem komitetu pojednawczego zwołane jednak zostaną rozmowy trójstronne:
- jeżeli w trakcie rozmów trójstronnych osiągnięte zostanie porozumienie, Parlament Europejski i Rada zatwierdzają wyniki tych rozmów, procedura pojednawcza zostanie zakończona wymianą listów bez posiedzenia komitetu pojednawczego,
 - jeżeli w trakcie posiedzenia trójstronnego nie zostanie osiągnięte porozumienie, komitet pojednawczy spotyka się i organizuje swoje prace stosownie do okoliczności, w celu zakończenia w miarę możliwości procesu decyzyjnego przed upływem terminu wynoszącego 21 dni, określonego w art. 314 ust. 5 TFUE. Prace komitetu pojednawczego mogą zakończyć się wymianą listów.

Część G. Zobowiązania pozostające do realizacji (RAL)

36. Z uwagi na potrzebę zapewnienia systematycznej progresji całkowitych środków na płatności względem środków na zobowiązania, tak aby uniknąć wszelkich nieprawidłowych przesunięć zobowiązań pozostających do realizacji na kolejny rok, Parlament Europejski, Rada i Komisja uzgadniają, że będą ściśle monitorować poziom zobowiązań pozostających do realizacji, aby ograniczyć ryzyko utrudniania realizacji programów Unii z powodu braku środków na płatności pod koniec obowiązywania wieloletnich ram finansowych.

Aby zapewnić kontrolowalny poziom i profil płatności we wszystkich działach, zasady dotyczące umorzeń stosuje się ściśle w odniesieniu do wszystkich działów, w szczególności zasady dotyczące umorzeń automatycznych.

Podczas procedury budżetowej instytucje regularnie spotykają się, by wspólnie ocenić aktualną sytuację i prognozy wykonania budżetu w danym roku i w kolejnych latach. Spotkania takie przybierają formę specjalnych międzyinstytucjonalnych posiedzeń na właściwym szczeblu, przed którymi Komisja przedstawia szczegółowo aktualną sytuację, w podziale na poszczególne fundusze i państwa członkowskie, dotyczącą realizacji płatności, otrzymanych wniosków o zwrot kosztów i zmienionych prognoz. W szczególności, by zapewnić możliwość wypełniania przez Unię jej obowiązków finansowych wynikających z istniejących i przyszłych zobowiązań w latach 2014–2020 zgodnie z art. 323 TFUE, Parlament Europejski i Rada analizują i omawiają szacunki Komisji dotyczące wymaganego poziomu środków na płatności.
